

Aleyna&Ibrahim

Het Uitzicht

Meneer Hegge

Br13

Wij (Ibrahim&Aleyna) gingen bejaarden uit het Uitzicht interviewen. Wij vonden het super tof dat Segbroek College het Uitzicht heeft geadopteerd. Het was ook heel fijn voor de bejaarden en voor ons dat we met ze mochten praten. Zo zijn we veel te weten gekomen over hen. Voordat we ze gingen interviewen, kregen we een klein optreden van dans, muziek en toneel. De bejaarden vonden dat volgens ons best leuk. Daarna ging ik (Aleyna) koekjes uitdelen aan de bejaarden. Ik was best wel bang dat ik het schaal zou laten vallen, omdat ik best onhandig ben. Maar het is mij gelukt!

We moesten ook voor dat alles begon een hoed (voor de meiden) en een strik (voor de jongens) dragen.

Wij mochten een mevrouw genaamd Tineke interviewen. Ze was best een aardig vrouw. Mevrouw Tineke is een beetje slechthorend dus moesten we wat duidelijker praten voordat ze ons begreep. We zijn erachter gekomen dat mevrouw Tineke best wat aardig hobby's heeft. Ze houdt heel erg van muziek en dansen. Ze danste vroeger op jazz, stijl en tango. Ze is ook geïnteresseerd in schilderijen. Mevrouw Tineke is ook best sportief geweest. Ze ging namelijk een paar jaar lang zeilen.

Toen mevrouw Tineke jong was, ging ze naar de HBS. Zelf zegt ze dat ze best een nieuwsgierig en leergierig jong meisje was. Ze zei er ook bij dat haar HBS-tijden niet gemakkelijk waren, omdat de WOII uitbrak. In haar dorp had ze er niet veel last van, maar ze moest wel bijvoorbeeld na achten thuis zijn van de Duitse leger.

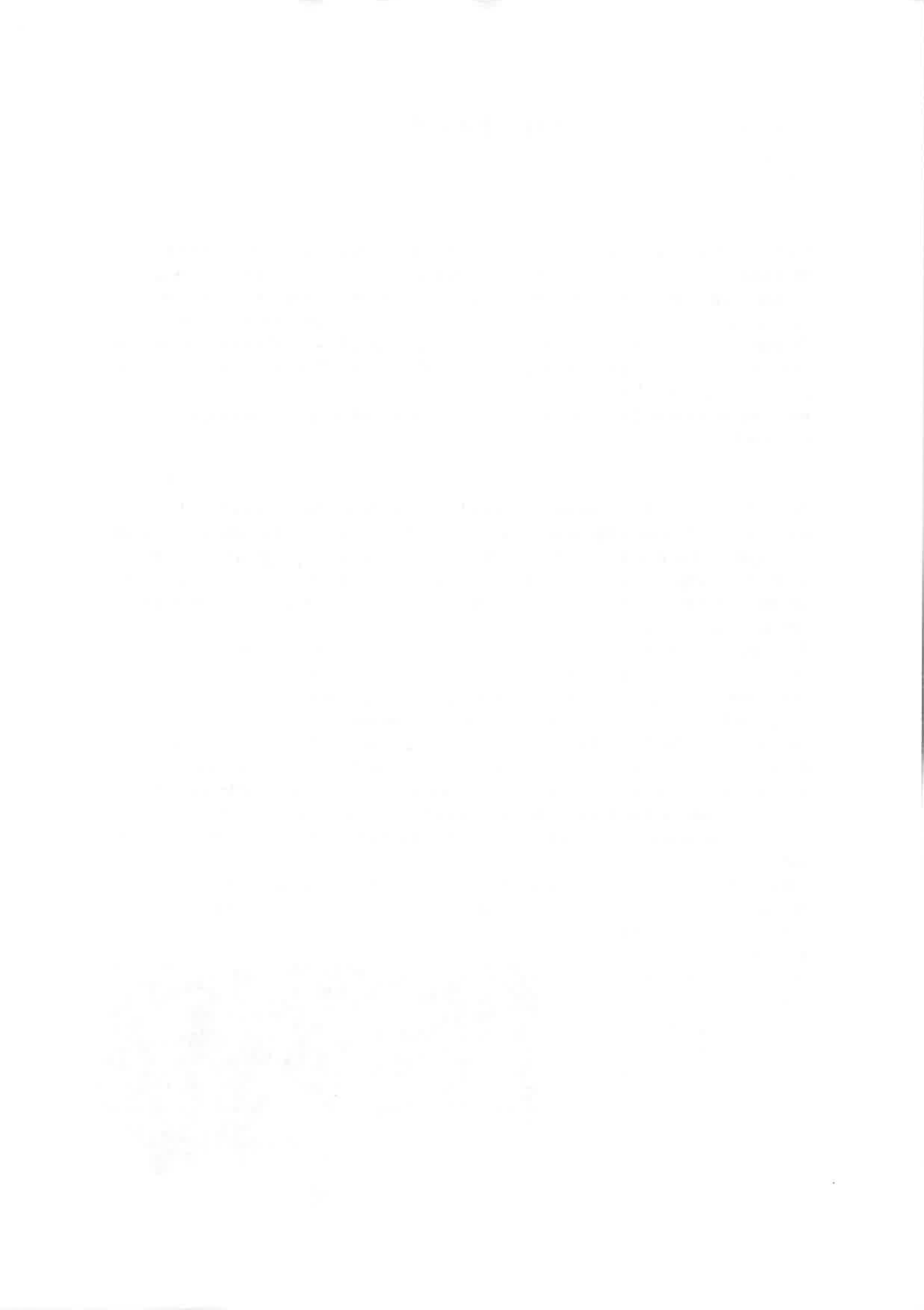
Mevrouw Tineke heeft geen familielid meer over. Ze is de enigste. Maar haar familie is niet dood gegaan door de oorlog, maar omdat ze te oud waren. Ze kan met veel plezier terugdenken aan haar jeugd. Ze zei ook dat het wel leuker zou zijn als de oorlog niet uitbrak. Mevrouw Tineke werkte bij een kantoor als administrator. Ze is niet getrouwd geweest en heeft ook geen kinderen. Ze zei lachend: "Ik ben best kieskeurig misschien dat ik daarom niet ben gaan trouwen."

Mevrouw Tineke zei dat ze niet veel te doen is in het Uitzicht. Soms wordt er wel wat georganiseerd voor hen. Ze zei nog wel er bij dat de eten wat fijner kan zijn, maar gelukkig komt er in januari een nieuwe kok.

We vonden het heel leuk om bejaarden te interviewen. Het was ook heel gezellig. We willen nog alleen zeggen; als er weer een activiteit is met bejaarden dat we best wel willen helpen!

Leuke foto!

Segbroek College adopteert verzorgingstehuis Uitzicht

Op donderdagmiddag 24 november was de officiële start van de samenwerking tussen Segbroek College en verzorgingstehuis Uitzicht. De komende drie jaar gaat maandelijks een klas naar het verzorgingstehuis om met de ouderen die daar wonen te kletsen en spelletjes te doen. Voor de start was burgemeester Jozias van Aartsen naar onze school gekomen. Een deel van mijn klas sprak ook met de bewoners van Uitzicht als eerste kennismaking tijdens deze middag.

Geschreven door: Jelina Krieger, BR13, 30 november 2016

In het kleine atrium zaten Segbroek leerlingen aan één kant en de bewoners van Uitzicht aan de andere kant. Toen de burgemeester het lint tussen de twee groepen doorknipte, was de samenwerking officieel. Ook waren er toespraken van een mevrouw die het heeft bedacht, de burgemeester en meneer Hegge van onze school. Ik heb gedanst voor de ouderen en de burgemeester met Segbroek Danst. Er was ook een toneelstuk en muziek door leerlingen van de andere talentprogramma's. Een deel van mijn klas was er om de bewoners van Uitzicht te interviewen. Na het dansen heb ik samen met Cas en Joost een Indisch echtpaar geïnterviewd.

Ik sprak met mevrouw Lies en meneer Pim Neyndorff Van der Weide. Dit echtpaar woont op de tweede verdieping in het verzorgingstehuis en hebben uitzicht op de Bosjes van Pex. Zij vinden het erg fijn wonen op deze plek. Ze zien veel kinderen van verschillende scholen voorbijfietsen elke dag, zij zien mensen tennissen en en andere sporters dagelijks naar het park gaan. Mevrouw Neyndorff Van der Weide houdt heel erg veel van auto's tellen! Het appartement is een perfecte locatie met perfect uitzicht op een drukke straat waar veel auto's voorbij komen. Het echtpaar heeft 5 kinderen: 4 zonen en 1 dochter. Ook hebben zij 7 klein- en achterkleinkinderen. De (klein)kinderen wonen niet in Den Haag, maar in China, Australië en Engeland. Meneer en mevrouw Neyndorff Van der Weide zijn beide al over de 80 jaar oud.

Het was erg rumoerig in het kleine atrium en het was lastig om elkaar goed te verstaan. Hun jeugd was heel traumatisch, dat vond ik wel heel moeilijk om te horen. Zij zelf vonden het ook erg lastig te praten over vroeger. Dit was meteen al bij de eerste vraag te merken. De eerste vraag ging over hun eigen middelbare schoolperiode. **Hoe was hun leven toen ze zo oud waren zoals ik nu ben?** Mevrouw Lies Neyndorff Van der Weide: "Ik heb maar twee jaar op school gezeten en toen kwam de Jappentijd. Ik heb geen school gehad en eigenlijk ook geen jeugd gehad." Haar man zegt emotioneel: "Het leven nu is heel anders. Het was heel anders toen. Moeilijk. Heel moeilijk. In vogelvlucht namen de Jappen alles in beslag en de macht over. Achteraf nu mijn moeder is overleden is mijn waardering voor haar heel groot. Ze heeft geprobeerd mij en mijn broer en zus te sparen in het jappenkamp. Mijn moeder heeft ons begeleid in deze moeilijke tijd, want ik had helemaal geen houvast."

Echtpaar Neyndorff Van der Weide heeft geen overlast van Segbroek leerlingen of andere kinderen uit de buurt. Mevrouw Neyndorff Van der Weide zegt: "Wij hebben helemaal geen last van de kinderen. Ik zeg altijd kinderen zijn Gods schepsels." **Wat vinden zij van de samenwerking tussen Segbroek en Uitzicht?** Meneer Neyndorff Van der Weide: "Eigenlijk merken wijzelf er helemaal niks van". **Maar wat kunnen de leerlingen voor jullie betekenen?** Mevrouw Neyndorff Van der Weide: "Ach kind, dat weet ik niet, ik ben met alles wat er is, daar ben ik blij om. Daar kijk ik niet naar. Ik neem een ieder zoals hij is. Ik ben ook niet jaloers als iemand drie koekjes krijgt en ik niet." **Zouden jullie het leuk vinden om spelletjes te doen met Segbroek leerlingen?** "Nee", zegt meneer Neyndorff Van der Weide meteen. "Dat ik hier woon is omdat ik een beperking heb. Dus persoonlijk zeg ik, ze hebben weinig aan mij." **Maar wat heeft u aan de jongeren, wat kunnen zij voor u betekenen?** "Wat ik echt mis zijn de opgroeiende gezinnen waar ik ver vanaf ben geraakt, ze wonen over de hele wereld." **Bedoelt u uw eigen kinderen en kleinkinderen?** "Ja, dat is rijkdom. Dat geeft zin aan het leven."

Zijn uw kinderen wel opgegroeid in Den Haag? Meneer Neyndorff Van der Weide: "Ja mijn dochter zat op het eerste VCL. En mijn zoon zat op het Sorghvliet en heeft in Leiden gestudeerd." **En wat hebben jullie zelf voor werk gedaan?** Mevrouw Neyndorff Van der Weide: "Ik was groundmanager bij een kledingzaak. Ik deed inkopen van kleding en moest zorgen dat alles goed verliep, alles controleren, dat het het juiste niveau is. Bij de Bonneterie." Meneer Neyndorff Van der Weide: "Ik ben hier gekomen vanuit Nieuw Genuia en heb een baan gekregen bij ZWO, Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek. Het was een platte organisatie. Een makkelijk leven. Ik deed de administratie. Met de opening aan de Juliana van Stolbergenlaan, mocht Pamela onze dochter aan de koningin bloemen geven."

Wat zouden jullie aan de leerlingen van Segbroek willen meegeven? Mevrouw Neyndorff Van der Weide: "Ik vind dat wel moeilijk hoor, ik weet het niet zo goed." **Wat hebben jullie je eigen kinderen mee gegeven?** Meneer Neyndorff Van der Weide: "Een thuis! Een veilig thuis dat is het belangrijkste. Als je het omgekeerd zou vragen, dan zou ik zeggen een veilig thuis, dat ze gewoon bereikbaar zijn. Dat mis ik eigenlijk. Dat is t gewoon." Mevrouw Neyndorff Van der Weide: "Ik ben opgegroeid in de jappentijd. Ik heb eten moeten stelen omdat ik honger had. Daar schaam ik me niet voor, ik kon niet anders. Ja, een veilig thuis is het belangrijkste." Meneer Neyndorff Van der Weide benadrukt nogmaals: "Wat ik echt mis is opgroeien met z'n allen dicht bij elkaar in een veilige omgeving, nu is alles zo ver weg. Dat mis ik echt." **Misschien is het een idee dat leerlingen helpen met bellen of chatten via internet met jullie (klein)kinderen, die ver weg wonen?** Meneer Neyndorff Van der Weide: "Ik ben wars van internet. Ik vind het vreselijk. Ik heb liever dat ze naar mij toe komen".

Ik vond het gesprek best verdrietig en lastig. Echtpaar Neyndorff Van der Weide is erg lief, dankbaar en bescheiden.

heel goed gedaan!

9

Verslag van Uitzicht adoptie

Door: Cas Cohen

Uit BR13

De middag begon toen de ouderen van Uitzicht (het nieuwe bejaardentehuis) naar onze school toe kwamen. Daar moesten wij en de ouderen even wachten op de burgemeester van Den Haag. Toen burgemeester Van Aartsen was gearriveerd, gaf meneer Hegge een toespraak over hoe fijn hij het vond en hoe belangrijk dit eigenlijk is dat wij (het Segbroek College) Uitzicht adopteren. Daarna gaf mevrouw van Holst - hopelijk heb ik het goed gespeld - ook een toespraak over dat zij het ook belangrijk vond en over een paar ontmoetingen met de burgemeester. Vervolgens deed Segbroek Danst een dans, Segbroek Muziek een muziek optreden en Segbroek Theater een toneelstukje. Dit vond ik zelf erg leuk om te zien en te horen. Voorst

Als afsluiter van de middag moesten we een oudere(n) van Uitzicht interviewen.

Ik vond dit heel interessant om te doen, omdat je veel te weten komt over wat de ouderen in hun jeugd hebben gedaan, waar ze vandaan komen, of ze kleinkinderen hebben etc.

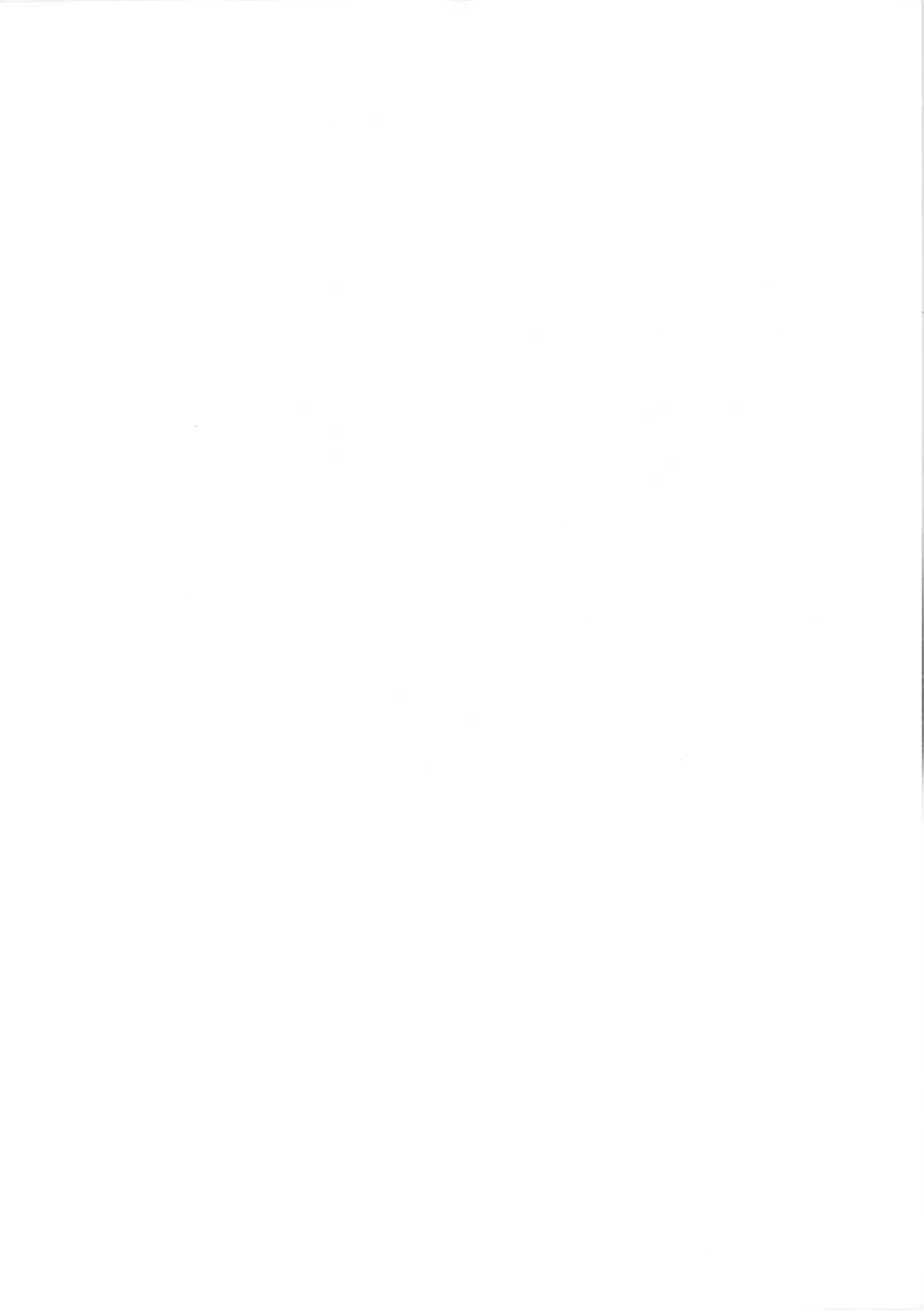
Ik heb samen met Joost en Jelina twee ouderen (meneer Heynhoff en Alice Heynhoff) geïnterviewd. Helaas hebben we maar twee vragen kunnen stellen; "Wat vind u ervan dat we u interviewen? En, wilt u uw leeftijd vertellen?" 2

Vooral meneer Heynhoff gaf de antwoorden, die wel erg lang (maar wel heel interessant) waren, ook was het zacht, maar we hebben de kern wel goed verstaan. Het antwoord op de eerste vraag was: 'Ik vind het erg leuk, maar het is wel nieuw voor ons! Want we zijn geboren en getogen in Indonesië op het eiland Java. En daar was het natuurlijk heel anders dan hier in Nederland.' Het antwoord op de tweede vraag was: 'Wij zijn dus geboren in Java en we zijn uiteindelijk naar Nederland vertrokken. Hier in Nederland is er niet veel discriminatie, maar toch was ik liever in Indonesië gebleven.'

Ik vind de oosterse landen en culturen erg interessant, dus vond ik het leuk om mensen te interviewen die uit het oosten komen.

Ik vond het een leuke en interessante middag.

75

Ouderenmiddag

Donderdag 24 november: We (de kinderen van muziekplan) hadden het 6de uur uitval en gingen een beetje rondhangen. Het eerste uur (het 7de uur) hadden we gewoon muzikles en we oefenden het liedje nog een paar keer (7 years). Het tweede uur (het 8ste uur) gingen we ons klaarmaken voor het optreden en liepen we naar beneden.

2 misbauw

Toen we beneden kwamen, waren er kinderen tafels en stoelen aan het klaarzetten en de sfeer zat er al wel in. We gingen daar een beetje helpen en rondhangen totdat we dingen moesten klaarzetten (muziekinstrumenten). De ouderen stroomden binnen en het werd steeds gezelliger. Het liep een beetje uit door de agenda van de burgemeester, maar het was toch heel gezellig. Toen de burgemeester er was, kon het beginnen. De dansers/danseressen (dansplan) begonnen. Ik vond dat heel leuk omdat ze zich verspreidden rond de hele ruimte. Daarna kwam er nog een optreden van dansplan met Jelina erin. Ik vond dat ook een goed optreden. Vervolgens kwam de theatergroep. Ik vond die eigenlijk wel het leukste, omdat het eigenlijk helemaal nergens op sloeg, maar toch heel grappig was. Daarna kwamen wij aan de beurt. Het ging heel goed totdat we een heel stuk hadden overgeslagen. De zangers en zangeressen vonden het slecht gaan, maar ik vond dat de sfeer tijdens het liedje heel rustgevend was. De groep daarna (muziekplan) was echt super goed!

Na al het interviewen en gezelligheid kwam er een einde aan. Je kon allemaal lekkere dingen pakken aan het eind en de mensen die hadden geïnterviewd kregen mooie bloemen. Je kan wel zeggen: "een geslaagde dag!"

2

Tina Lopez Carbonell BR13 2/12/16
Mr. Hegge

7⁵

Handwritten Title

Handwritten text block 1, containing several lines of cursive script.

Handwritten text block 2, containing several lines of cursive script.

Handwritten text block 3, containing several lines of cursive script.

Handwritten text block 4, containing several lines of cursive script.

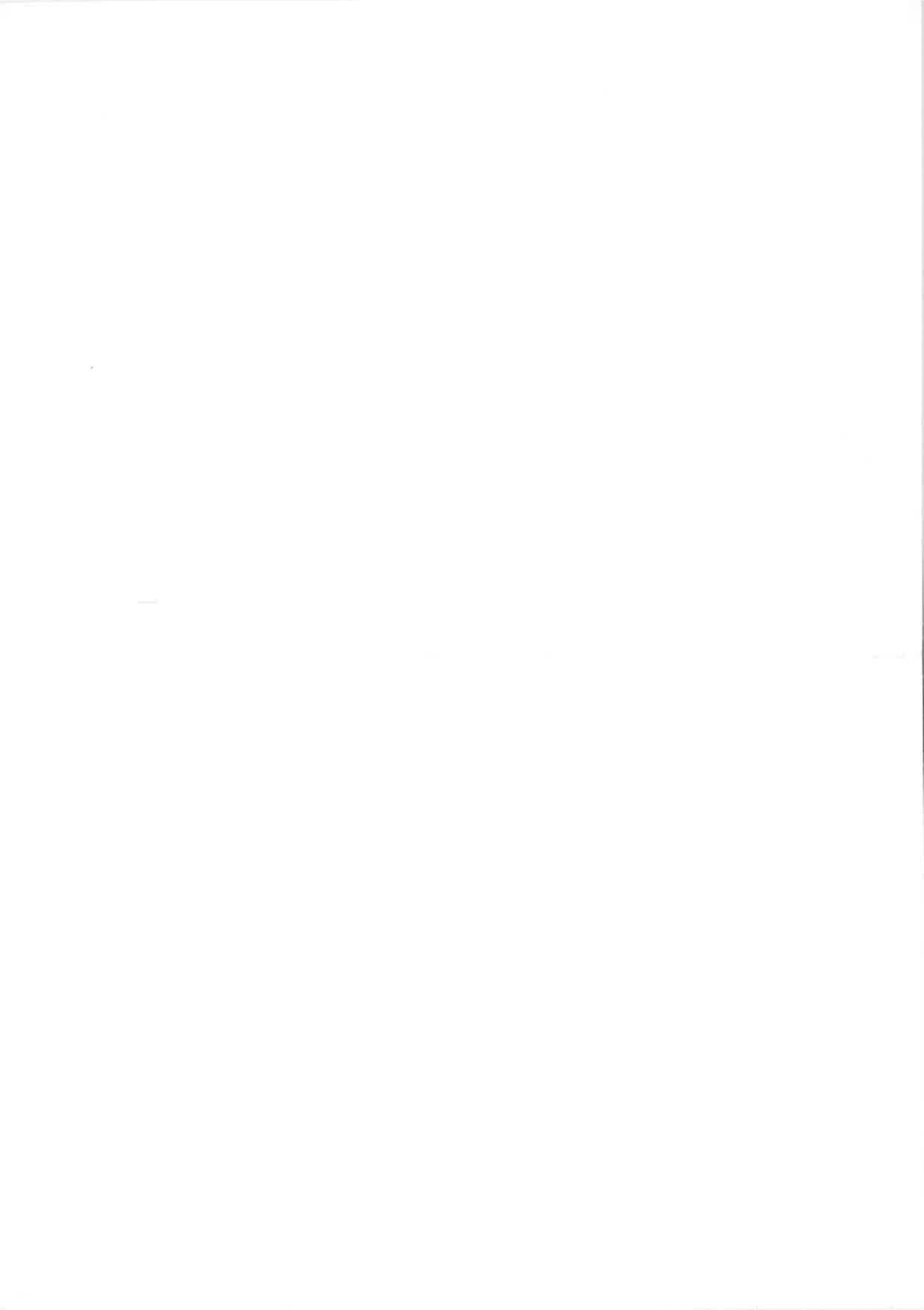
Ouderen Verslag van S.Shi en D.Margaritha

Wij hadden een interview met ^{olke. mev} ~~mr.~~ en mevr. van Valen. Wij vonden heel leuk om met de ouderen te praten. Ze vertelde ons dat ze er pas 3 weken wonen. Ze vertelden ook dat het best wel stressvol was om te "verhuizen". Ze hebben ons heel veel verteld over het dagelijkse leven in Het Uitzicht, en ook dat er goed voor ze wordt gezorgd. Ze zeiden dat ze het heel erg leuk vonden dat Segbroek Het Uitzicht hebben "geadopteerd", ook verheugen ze zich op al de uitjes en bezoeken etc. die zullen komen. We hebben veel vragen gesteld over familie en geschiedenis. Het waren vragen gesteld zoals: Heeft u kinderen (6), heeft u kleinkinderen (3) en nog veel meer. Ook vragen zoals: Heeft u hobby's? (Eikhart, blijkbaar is de man een winkeleigenaar. Zijn winkel heet Eikhart). Ook vragen zoals: Ging het goed in school, had u veel dingen om uzelf te vermaken etc. De meest grappige vraag vond ik: Wat vind u van de technologische revolutie? met antwoord: Heel snel, het gaat allemaal zo snel met alle laptops en de telefoons, maar onze kinderen leren het ons ook een beetje, en we werken zelfs met iPads. *gniffel* *gniffel*. Alles gecombineerd was het heel gezellig om met de ouderen te praten. Het was ook geweldig dat de plannen (Muziek, Toneel, Dans) kwamen optreden. Wij vonden dit een heel erg leuke dag met ouderen, en we verheugen ons op weer zo een dag met het uitzicht.

2

2

75

Verslag over het interview van de mensen van het uitzicht

Interactie
Waar gaat dit over?

- 9, Segbroek koopt het Uitzicht, het gebouw achter de school zelf. Dit gebeurde op donderdag 24 november. Om dit te vieren en het officieel te maken kwam de burgemeester, en een aantal kinderen die een talentenplan doen. Zo waren er mensen van het muziek, dans en theater plan erbij. Er waren ook kinderen die geen plan doen, die kwamen om de ouderen te interviewen. Wij zijn een van die kinderen. { f/2

Het interview

Wij als leerlingen van het Segbroek College, voelden ons natuurlijk vereerd om iemand te mogen interviewen die zoveel heeft meegemaakt, en ons veel kan leren. De man die wij gingen interviewen was dan ook heel wijs, en lief. Hij vertelde dat hij een kind heeft, maar helaas geen kleinkinderen. De man was rond de negentig jaar oud, en heeft het heel fijn in het Uitzicht. Hij vertelde dat hij zijn kindertijd in een extreme crisis heeft doorgebracht. Maar erg vond hij het niet. Hij vermaakte zich omdat hij veel vrienden had, en vindt dat zijn jeugd geweldig was. Hij vertelde dat hij later leraar werd, en heeft meegemaakt hoe de eerste Surinamers, Marokkanen en Turken Nederlands heeft leren spreken. Hij heeft zelfs lesboeken geschreven. Hij heeft ook andere boeken geschreven, die gaan over de tijd in de Tweede Wereldoorlog. Hij vertelde dat hij heel veel broers en zussen heeft. Hij is de oudste. Hij vindt het begrijpelijk dat zijn gezinsleden niet langs kunnen komen omdat ze natuurlijk zo oud zijn.

Wat vonden wij ervan?

Wij vinden dat Segbroek meer dit soort dingen mag doen, het is heel gezellig met de ouderen. Wij hopen dat we meer mogen helpen, zoals een keer langsgaan en een ouderwets bordspel spelen of gewoon gezellig kletsen. Wij hebben de man beloofd om een keer terug te komen. Het lijkt ons super leuk om vaker dit soort dingen te doen!

Interviewers:
Acelya BR13.
Dicle BR13
Jada/Kelis BR10

De geïnterviewde:
Mr. Gerritsen

75

Interview van Tom, van het bejaardenhuis Uitzicht

Door Lucas Zwaan en Madikh Aslam

Ik ging met Lucas, Tom interviewen.

Hij ging vroeger altijd op straat spelen en tollen en vroeger was een gebouw nog niet gemaakt, dus ging hij met bouwmateriaal spelen. Toen hij altijd klaar was met spelen en thuis kwam, was zijn moeder altijd boos. 2
F

Tom had als huisdier een herder, maar hij wilde altijd een papagaai. ✓

Hij is niet getrouwd, dus heeft hij geen kleinkinderen. Hij loopt altijd langs de bosjes van Pex als hij zich verveelt in het bejaardenhuis.

Toen de 2e wereldoorlog gaande was, ging hij hout kappen zodat hij het nog warm had in de winter. Hij vindt het erg dat er nog steeds oorlogen zijn.

Tom's hobbies, waren roeien en zeilen. Hij ging naar een zomerkamp in Friesland en daar ging hij zeilen. Hij vindt zeilen en roeien nog steeds leuk.

Tom vindt de technologie echt geweldig, want vroeger had je super grote telefoons. ✓

Tom gaf deze adoptie een 10/10

7

